

те не прѣма излитіе-то на него-  
во-тихъ отвѣтствованія, или има съ-  
мнѣніе за тѣхъ. „Не ся съмнѣва<sup>мъ</sup>,  
отговоръ ти, не се съмнѣвамъ...  
.. Но това е, що псломѣніе-то ми  
быва по свирѣпо. Ти ме любишъ  
силно, те мислишъ бѣ пакъ и азъ  
те не знаехъ и азъ също така  
да любя! Бже малко времѣ, и ще<sup>и</sup>  
познаешъ, колко си ми била ми<sup>и</sup>,  
еще тасъ, и моя-та злостѣта съ-  
бина.... Ти щешъ да живѣешъ,  
и утѣрена силъ те щешъ да не  
отплаквашъ.....